

[Justitsministeren.]

ud fra, at det ærede medlem er klar over det principielle spørgsmåls behandling gennem ministerium og udvalg i den forløbne tid. Det fremgik jo også af det ærede medlems udtalelser, at hun var klar herover, men ikke at hun var særlig tilfreds med den behandling, disse sager var undergivet. Jeg har ingen grund til at tro, at gennemgangen af de forskellige enkeltsager ikke skulle være sket med tilstrækkelig omhu.

Jeg havde iøvrigt i sinde, også forinden det ærede medlem rejste denne forespørgsel, at underkaste hele dette stikkerlikvideringsproblem et nærmere gennemsyn. Det har jeg ikke i den ganske korte tid, jeg har haft den ære at genoptage justitsministerens byrdefulde virksomhed, endnu fået tid til. Men så snart jeg kan, skal det ske, og jeg skal også ved denne gennemgang være opmærksom på de forskellige enkeltheder og tilsyneladende uoverensstemmelser ved disse sagers behandling, som det ærede medlem fremhævede. Der skal derefter på en eller anden måde komme en redegørelse — det plejer jeg jo altid at kunne hitte ud af — for de resultater, jeg er kommet til, og dette ganske uanset, om jeg også måtte blive betegnet som hyklerisk, stupid eller ondsindet. Ved denne undersøgelse vil også de af det ærede medlem nævnte enkeltsager, eller den enkelte sag, blive gennemgået og omtalt. Når jeg i dag skulle svare på denne konkrete sag, ville jeg bl. a. støde på den vanskelighed, at det ærede medlem den 4. ds. — den dag, jeg netop blev udnævnt som justitsminister, men forhåbentlig ikke i den anledning — har lånt samtlige sagens akter og ikke senere har tilbageleveret dem. Men rent bortset derfra ville jeg også nødig redegøre for en enkelt sag i dag, når jeg har tænkt på at overveje hele problemet. Det skal ske, så snart jeg får tid til det, og jeg må bede det ærede medlem om i øjeblikket at lade sig nøje med disse udtalelser og gemme resten af sine eventuelle angreb på justitsministeriet og justitsministeren, til hun ser resultatet af mine overvejelser og den redegørelse, der derefter vil følge.

Ragnhild Andersen: Nu har jeg hørt på det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarps angreb på likvideringerne fra modstandsbevægelsens side i besættelsesårene og angreb på grundlaget for likvideringerne. Det forbavser og forbløffer mig så meget mere, som jeg jo ikke her i det høje ting har hørt nogen redegørelse for ansvaret for arrestationerne omkring den 22. juni 1941 og udleveringen til tyskerne den 29.

august 1943 og de dermed følgende drab, som foregik i tyske koncentrationslejre — også jeg kender mange enker og sørgende fra den tid.

Når den højtærede justitsminister siger, at han har i sinde at underkaste stikkerlikvideringerne et nærmere eftersyn, kan jeg ikke undlade at opfordre ministeren til en nærmere undersøgelse og eftersyn også af ansvaret for det, der skete den 22. juni 1941, og det, der skete den 29. august 1943 ved udleveringen af de mennesker til den tyske besættelsesmagt, som det danske politi havde taget efter ordre.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har åbenbart misforstået mit angreb. Jeg har ikke beskæftiget mig med modstandsbevægelsens arbejde under besættelsen, men jeg har beskæftiget mig med retsopgøret efter besættelsen.

Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister for det, han sagde. Jeg har fuld tillid til, at den undersøgelse, som han vil iværksætte, vil blive så upartisk og objektiv, som det overhovedet er muligt. Jeg takker også for, at det blev lovet, at der skulle blive givet offentligheden en redegørelse til sin tid.

Jeg må måske have lov til blot at bede den højtærede minister om endnu en oplysning. Jeg kom ikke ind på det i dag, men jeg spurgte i november den tidligere justitsminister, om man kunne få oplyst, hvad politiet vidste om antallet af de drab, som fandt sted umiddelbart efter befrielsen, og bad om en mulig klassificering.

Justitsministeren (Steincke): Jeg håber ikke, at det ærede medlem fru Ragnhild Andersen af mine udtalelser har fået den opfattelse, at jeg var ivrig efter at foranstalte så mange undersøgelser som muligt — således skulle det ikke opfattes. Hvad der måtte være sket i 1941 og 1943 i de henseender, som det ærede medlem omtalte, ligger for det første helt udenfor dette problem, og for det andet troede jeg, at det havde været og var genstand for undersøgelse i den parlamentariske kommission, hvorfor jeg ikke har noget særligt at gøre med det.

Hvad angår det sidste spørgsmål, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp rejste, kan jeg ikke svare derpå på stående fod, men jeg skal tage det med i mine undersøgelser.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp udtalte, at jeg